

OPINIA „PICTORULUI” FAȚĂ DE SINELE „ILUSTRATOR”

Autor: Devis Grebu | 9 martie 2022

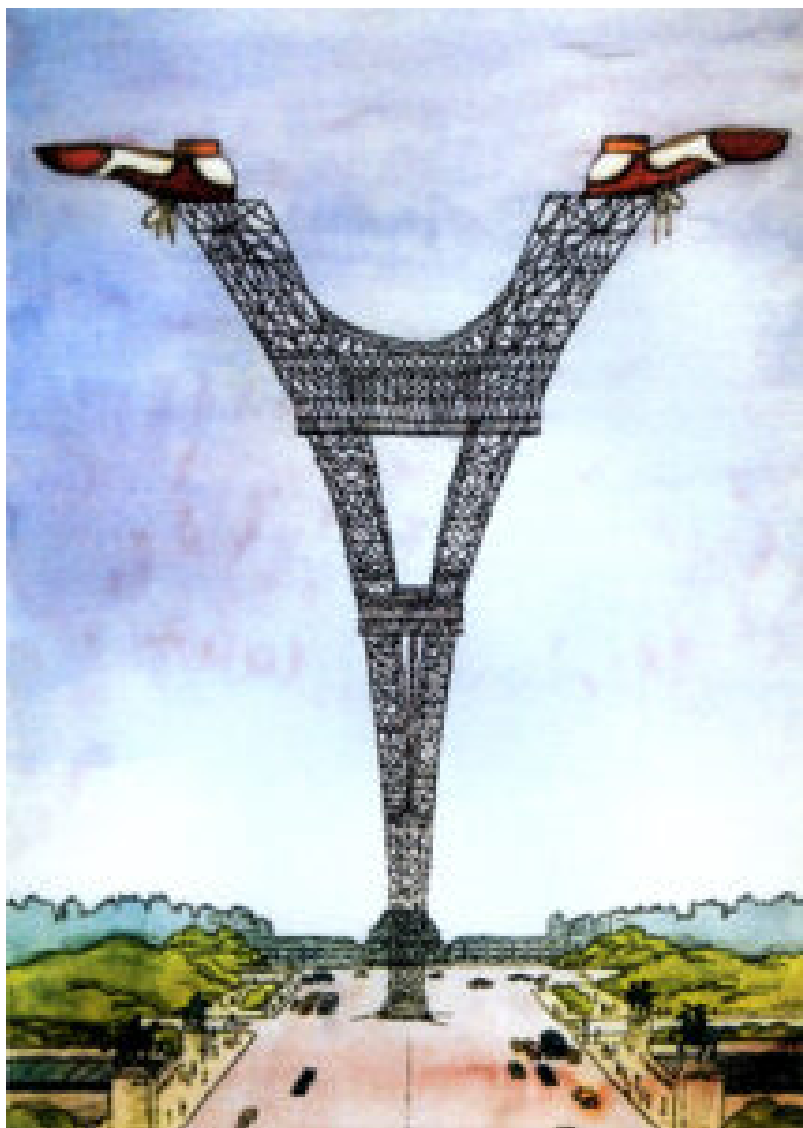
Iar prin această ultimă – promit – postare, despre mine și activitatea mea artistică – ca pictor și/sau ilustrator – întrucât, precum cred că deja știți (poate că v-ați și cam săturat – iertare!...) că-mi solicit creativitatea – nu numai imagistică, ci și ideatică – când ilustrez un subiect sau un text publicistic, cred că s-ar cuveni să precizez, care-i opinia mea – ca pictor, la bază – față de cea a ilustratorului, care se produce pe cealaltă latură a „baricadei”. Apoi să mărturisesc „spășit” cum ar trebui să fie o ilustrație deosebită, excelentă. Căci, în domeniul ilustrativ, scopul meu este de a transpune textul – sau tema – într-un simbol vizual dens, clar, puternic. Făcând apel la surprinzătoare corelații și, când e cazul, la umor. Pentru a întări și transmite mai eficace mesajul! Aceasta-i calea, care – în opinia mea – permite ilustratorului să descopere, dezvăluie și să judece comportamentul societății înconjurătoare. Ba chiar și al celor mai îndepărtate – ca timp și spațiu – prin mijlocirea comentariului social.

Așadar, cât privește prima mea „motivare”, specificată ceva mai sus, trebuie să recunosc conflictul psihologic și chiar tehnic din sufletul și inima pictorului, care trebuie să se exprime conform, în domeniul ilustrației. Mai cu seamă cea publicistică (adică prin diferitele căi ale presei). Căci, instituțiile dedicate presei – de toate genurile – au devenit atât de importante și numeroase, încât deseori pot fi folosite ca trambulină promoțională. Pe de o parte, „ilustrația” este tot un fel de „artă” a comunicației. Artistul-ilustrator trebuie să transmită un mesaj, care nu-i – de cele mai multe ori – al său. Pe de altă parte, pictorul din sine simte nevoia să comunice o viziune cât mai personală, prin toată libertatea sufletească pe care acea viziune o necesită și pretinde. Dar această „întreprindere” e dificilă!

Iar atunci când privesc în urma mea, sunt mulțumit de realizări, dar nu-s satisfăcut în ceea ce privește cele pe care doresc să le mai îndeplinesc, în continuare... Acest echilibru natural – între satisfacție și frustrări – va rămâne, sper, mereu intact. Grija mea se îndreaptă către ameliorarea permanentă și neobosită (sau saturată) a modului meu de a transpune un concept și/sau un text (ale mele sau ale altora) într-un simbol vizual sintetic, dezvăluind – simplu și eficient – o corelație neasteptată, dar solid întemeiată! De a exclude detalii inutile, de a întări desenul, sofisticarea culoarea, de a ascuți observația, de a lărgi referințele cultural-generale, de a acidula umorul – care-i atât de necesar, pentru a întări și răspândi acel mesaj!...

Cât privește a doua mea „preocupare”... în primul rând ar trebui să lămuresc – de fapt – ce este o „ilustrație”... Să încerc, deci. Conform clasicei definiții: a „ilustra” – traducând oarecum etimologia cuvântului – înseamnă a „străluci”, adică a „ilumina” un subiect – scris sau abstract. Așadar, ilustrația e o imagine complexă, destinată explicitării unui mesaj, alături de care-i atașată.

Iar dintr-un punct de vedere filozofic, ilustrația nu-i doar un mod eficient, de a rezolva probleme de comunicație, ci și o posibilitate edificatoare a exprimării personale! În timp ce, din punct de vedere tehnic, transpunerea în imagini se sprijină și se desfășoară – mai tot timpul – pe un spațiu propice, atașat subiectului de „iluminat”. Dar, totodată, ilustrația poate și trebuie să fie o extindere, care traduce vizual idei, sentimente care nu pot fi exprimate prin cuvinte.. Să fie o interpretare a temei, căutând analogii simbolice pentru a le sugera. Transformând mesajul scris în mesaj vizual.

În concluzie – și, ceva mai concis – cred că o ilustrație, poate fi considerată bună, eficace, frumoasă, dacă reușește să echilibreze elementele figurative cu cele obiective, prin calea unui punct de vedere solid, puternic, făcând apel la simplitate și originalitate. Cea mai bună ilustrație este cea perfect adecvată și pertinentă. Cea care poate fi – cu ușurință și succes – despărțită de subiectul, scris sau abstract, de la care pornise, devenind o „creație artistică” independentă!

Medion DIGITAL CAMERA

În ceea ce privește ilustrațiile mele, ele reprezintă un fel de întâlnire miraculoasă – la jumătatea drumului – o chintesență între cei/cele care mi-au solicitat-o și mine!